

Hopp för framtiden. Systrarna Suzanne, G  nevi  ve och H  l  ne tillhör en gren av Moder Teresas barmh  rtighetssystrar och har tillsammans med ytterligare fem systrar ansvar för barnhemmet Saint Joseph Bena Tshibuabua med ett 40-tal barn, samt en tillhörande kvinnoklinik. De barn som inte blir bortadopterade f  r gå i skolan och längre upp i tonåren kan de få utbildning på universitetet. De äldre barnen f  r snart lära sig att ta hand om de yngre på barnhemmet.

Solen börjar långsamt gå upp. Vackra sånger som lovprisar livet och Gud virvlar i den varma vinden från en av de många församlingarna i området. Klockan är sex på morgonen och det är dags för syster Suzanne och de andra systrarna från Moder Teresas barmh  rtighetssystrar på Saint Joseph Bena Tshibuabua att fira gudstjänst i sin kyrka. En kvart senare samlas gamla och unga till en stunds bön och medryckande sånger, innan det är dags att ta sig an dagens vedermödor.

Barnhemmet Saint Joseph Bena Tshibuabua har sedan 1960-talet verkat i den fattigaste delen av Mbuji-Mayi, sydöst om huvudstaden Kinshasa i Demokratiska republiken Kongo. H  r i diamanregionen var livsvillkoren under lång tid förhållandevis bra tack vare den statliga gruvnäringen. Men fallande diamanpriser och ett missk  t gruvbolag har fått diamanbrytning- en att i stort sett kollapsa.

Nu finns här ont om arbeten och f  r dem som ändå har ett jobb är det svårt att få ut någon l  n. Detta har fått till konsekvens att barnhemmet fått ta emot fler barn och färre donationer. Desperata människor har också kommit hit och hotat att misshandla barnen om de inte f  r pengar eller mat. Numera f  r systrarna hjälp av beväpnad polis som vaktar dag och natt. Den 37-årige, vänliga, lugna syster Suzanne som ansvarar för verksamheten drömmer om en mur runt gården.

”*Det vi behöver allra mest   r tropiska mediciner och näringslösning. Både de nyfödda och de små barnen behöver ofta vård och just nu har vi ingenting.*

Knappa förhållanden

Medicinhyllorna gapar tomma i den vackert mintgr  na byggnaden som inrymmer mödra- v  rd, förlossningsavdelning och barnsjukvård. Fram tills nyligen fanns här inget rinnande vatten. Nu har man fått det genom en donation från föräldrarna till ett av de barn som adopterats från barnhemmet.

– Det vi behöver allra mest   r tropiska mediciner och näringslösning. Både de nyfödda och de små barnen behöver ofta vård och just nu har vi ingenting, säger hon.

H  r bor totalt åtta systrar, en administratör och 46 barn i olika åldrar. Administratören undervisar också i den informella skolan f  r barn i området som inte har råd att betala terminsavgifter. Dagtid finns här dessutom två anställda som ansvarar för mat och barntillsyn. Men oftast är det de äldre flickorna som tar hand om spädbarnen. De äldre barnen g  r i skolan och de äldre tonåringarna kan utbilda sig på universitetet. Vid 22 års ålder f  r de flytta härifrån. Pojkarna bor i en byggnad, flickorna i en annan, systrarna i en tredje. Bebisarna sover ofta tillsammans eftersom de behöver värme och närhet.

Kallad att tjäna de minsta

Systrarna har olika uppgifter. Några svarar för uppfostran och andlig vägledning. Andra har hand om teknik och administrativ förvaltning. Systrarna f  r inte själva välja var de ska placeras

utan det bestäms centralt. Så var det f  r syster Suzanne som kom hit från Kinshasa   r 2000.

– Innan jag blev syster jobbade jag som försäljare i ett   r. Genom en vän kom jag i kontakt med Moder Teresas barmh  rtighetssystrar och br  der. Jag var med på möten och upptäckte min kallelse. Efter ett år blev jag novis och studerade sedan i fyra år innan jag avlade mina löften, säger hon och bryter ut i ett leende.

– Jag har också l  st fysik och matematik på universitetet i Mbuji-Mayi,

Syster Suzanne   r glad över att Saint Joseph Bena Cibua som har funnits sedan 1960-talet   r välkänt, eftersom det g  r att folk kommer dit med donationer. Pengarna ska räcka till mat, mediciner, kläder och skolgång. För att få ihop ekonomin hyr barnhemmet ut två små hus, tillverkar tegel och paketerar vatten som fryses in och säljs. Dessutom har de ett   lcaf   som sköts av de äldre tonåringarna. Att hjälpas åt är en s  lvklarhet. Barnen ser syster Suzanne som sin målsman och respekten för henne, liksom tillgivenessheten, är stor.

Övergivna barn f  r nya familjer

En stor del av arbetet handlar om adoptioner. H  r liksom i övriga delar av landet finns det många övergivna barn eftersom föräldrarna helt enkelt inte har råd att ta hand om dem. Barn lämnas anonymt eller blir kvar när mödrarna där vid förlossningen. Barnadödligheten i

Demokratiska republiken Kongo

Fakta

Areal: 2 345 000 km   (Sverige 447 000 km  )
Antal invånare: cirka 77 miljoner
Officiellt språk: franska
Statskick: semipresidentiell republik

Demokratiska republiken Kongo   r ett av världens rikaste länder räknat i naturtillgångar. Enligt beräkningar av U.S. Geological Survey har landet obearbetade naturtillgångar till ett värde av 24 biljoner dollar. Enligt FN:s v  lf  rdsindex lever 74 procent av befolkningen i fattigdom, 60 procent i absolut fattigdom.

Historia

1884–1885 lyckades kung Leopold II av Belgien, på Berlinkonferensen (också kallad "den afrikanska huggsexan"), övertyga de andra Europeiska länderna om att han skulle ha Kongo som sin privata fristat. Kongostaten skapades och med hjälp av ett v  ldokument  rat skräckvälde (omskrivet bland annat av Mark Twain och Joseph Conrad) tömde Leopold landet på dåtidens åtråvärda naturtillgång – r  gummi.

1908 tog Belgien över på grund av vanstyre och bildade Belgiska Kongo.

1960 blev landet självständigt och efter fem   r av kaos tog diktatorn Mobutu Sese Seko makten vid en statskupp och införde ett "  ter till ursprunget"-program.

1971 bytte landet namn till Zaire och under ett 32   r långt diktatoriskt styre kom Mobutu att personifiera begreppet "kleptocracy" med girighet och korruption på alla nivåer.

1997 besegrades diktatorn av rebellgrupper ledda av Laurent Desirée Kabila. Mobutu flydde landet.

2003 mördades Laurent Desirée Kabila och hans son Joseph Kabila tog över makten. Han är fortfarande landets president.

2006 och 2011 h  lls demokratiska val. Under det senaste valet fanns över 40 000 valobserv  t  rer på plats från Katolska kyrkan. Valutgången är mycket omdiskuterad och anses ha vunnits av UDPS och dess ledare Etienne Tshisekedi.

Demokratiska republiken Kongo   r hög, 2012 låg den på tio procent.

Enligt lag har staten ansvar för alla barn som tycks sakna föräldrar. Trots det f  r Saint Joseph varken hjälp eller ekonomiska bidrag från staten. Syster Suzanne g  r allt hon kan för att hitta föräldrar till barnen, en komplicerad process. Hon har två assistenter som undersöker barnens ursprung.

– Vi måste ta reda på det vi kan om barnen. När vi har undersökt allt, och om vi inte hittat några föräldrar kan vi gå till staten för att registrera barnet. Först därefter kan barnet adopteras bort, säger hon.

Ljus i mörkret

Kvällen kommer. Systema José, Véronique, Marie, G  nevi  ve, Julie, H  l  ne och Bernadette   r samlade vid middagsbordet. Efter måltiden g  r de ut på gården, tar fram stolar och sätter sig i en ring. Barnen sover. Allt är lugnt och tyst. Plötsligt slocknar lampan i köket som lyser upp gården.

–   sch, det händer hela tiden. Lika bra att gå och lägga sig, säger syster Suzanne.

En av hennes tre telefoner ringer. Goda besked, några föräldrar vill adoptera barnhemmets tvillingar. Hon ser lättad ut.

– Att göra något bra för barnen är viktigt. Att ta hand om barn   r mycket meningsfullt, säger hon.   